

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Jeg skal efter Formandens Udtalelse før ikke komme ind paa nogen yderligere Besvarelse af det ærede Medlems almindelige politiske Udtalelser.

Jeg skal kun nedlægge den allerbestemteste Indsigelse mod den Udtalelse, at der med Regeringens Billigelse blev foretaget nogen som helst Standsning i Arbejdet for den almindelige kommunale Valgrets Reform.

Om den her foreliggende Sag skal jeg kun bemærke, at det er den mest haartrukne Fortolkning, jeg nogen Sinde i mit Liv har hørt, naar det ærede Medlem vil gøre gældende, at det fremgaar af dette Lovforslags § 1, at det ikke vedrører Forholdene i København, uagtet der udtrykkelig staar, at der skal være et Fradrag paa 800 Kr. i København.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg skal overlade til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne yderligere at svare den ærede Minister, hvilket han fyldestgørende kan gøre, da det er ganske klart, at Lovforslagets Hensigt kun er det, jeg har paavist.

Jeg skal saa overfor den højtærede Indenrigsministers almindelige politiske Udtalelser blot gøre opmærksom paa, at Konseilspræsidenten har udtalt, at han fandt det fuldkommen rimeligt, at de frikonservative havde lagt Forslaget om den almindelige kommunale Valgret i Begravelsesudvalg for denne Samling. (*Anders Nielsen:* Det er aldeles usandt). Det er aldeles sandt; det har han udtalt, det kan Tidenden bevise, og den „Usandhed“ skal De komme til at tage i Dem igen.

Thomas Larsen: Jeg forstaar meget vel den Taktik fra det ærede Medlem for Sorø, at han søger at føre Diskussionen bort fra det foreliggende Forslag over til Spørgsmaalet om den almindelige kommunale Valgret. Jeg skal imidlertid ikke følge den Taktik, men kun sige lidt angaaende det foreliggende Forslag, idet jeg i øvrigt kan henholde mig ganske til den ærede Ministers udførlige Redegørelse og Imødegaaelse.

Jeg skal gøre en enkelt Bemærkning angaaende det egentlig centrale i den ærede Ministers Udtalelser, men jeg skal først gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Han for-

undrede mig meget ved at fremkomme med en Udtalelse om, at de gamle Hartkornsskatter vare bedre end den Skat, vi gennemførte ved Loven om Ejendomsskyld. Det forundrer mig meget i Dag at høre en saadan Udtalelse fremsat af det ærede Medlem, da han for 2 Aar siden var med til at vedtage Loven om Ejendomsskyld, og, hvis jeg ikke husker ganske fejl, ogsaa var enig med i alt Fald adskillige af os andre i at fremhæve netop dette Princip's Fordele, for saa vidt en enkelt Tanke angaar. Det var den, at man gennem Loven om Ejendomsskyld ligesom gennem Skattereformen i det hele taget kom til at fyldestgøre en Tanke, som var bleven kær for mange, nemlig den at faa Del i den Værdistigning, som foregaar rundt om paa forskellige Pladser her i Landet. Der var ingen varmere Talsmand for denne Tanke end det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer, og det lykkedes os virkelig gennem denne Skattereform for en stor Del at faa virkeliggjort denne Tanke. Det lykkedes gennem Ejendomsskylden til Staten at faa Tag i Værdistigningen, det lykkedes gennem Ejendomsskylden til Kommunen, det lykkedes gennem Formueskatten, og det lykkedes gennem Indkomstskatten, altsaa ikke mindre end fire Gange, og det ærede Medlem var ganske enig med os andre i, at dette maatte betragtes som et overordentlig stort Fremskridt fra den bestaaende Skattebasis. Nu to Aar efter kommer det ærede Medlem og mener, at det, vi havde forladt, og som han da var enig med os i, var ringere end det, vi fik, var bedre for saa vidt Hartkornsskatterne angaar! Jeg forstaar ikke en saadan Kritik, saa meget mindre som det forekommer mig, at der ikke er foregaaet noget i den forløbne Tid, der kunde give det ærede Medlem nogen som helst Anledning til at skifte Standpunkt.

Med Hensyn til selve det foreliggende Forslag er jeg ganske enig med den højtærede Indenrigsminister, og jeg skal kun sætte Fingern paa et bestemt Punkt i dennes Udtalelser. Den højtærede Minister fremhævede gentagne Gange, at det, man absolut maatte have, naar man skulde gaa til en Revision af Skattelovene, var et virkelig reelt Grundlag at arbejde paa, og deri har den højtærede Minister fuldstændig Ret. Alle vi, som vare med i Arbejdet for at gennemføre Skattelovene lige fra Kommissionen og gennem alle Trin i Skattelovens Behandling, følte uafslædig den Mangel, at vi i de allerfleste Tilfælde, ganske særlig hvad angaar den kommunale